

Licența stelară

Rolea Nicolae

Poezie dedicată Distinsei mele Prietene Gerra

Licența stelară se dă pe cuvinte
Ofranda-i cernită din cugetul meu.
Se-ntorc prin copaci ninsori primenite
Și iarăși mă-mbrac cu farmecul tău.

Mai sunt reclamații pe foi de îndoială,
Mai sunt derapaje din negrul bizar,
Doar foaia velină se scaldă-n cerneală
Cu dorul albastru din versul ștregar.

Azi, sânii tăi poartă o stare de strajă,
Se văd doar implozii prin aerul mut.
Visează nisipul când arde pe plajă
O perlă minune să-ți pună ca scut.

Secunda își scoate o limbă duală
De zici că-i șopârla înfiptă-ntre noi.
Și rece-n amiază o umbră se scoală
Trecând fără foșnet prin paltinii goi.

Și timpul se-ntoarce și zarea se-ndoaie
Visarea-și aruncă hamacul de ger,
Iar luna încearcă prin raza bălaie
Să închidă cămașa cu nasturi de cer.

Poezia a fost scrisă ca un comentariu la o foarte frumoasa poezie a Gerrei, si este postată la cererea titularului de lumina poetică.